

[Arne Melchior]

der skal leve også med disse ting i de mellem-liggende år, og vi vil ikke give dem byrder, for at vi senere selv skal komme til magten, når det hele er blevet endnu meget værre.

Videre siger man – og det har man set partier, erhvervsorganisationer og ledende artikler i aviser påstå – at vi ikke vil have valg, for folketinget, som er nyvalgt, har sandelig den pligt at ordne paragrafferne, men på den anden side må vi altså heller ikke vælte regeringen. Ja men man kan da ikke gøre både-og, det ville være en umulig tryllekunst. Da grundloven nu engang er sådan indrettet – og den kan vi altså ikke nå at ændre inden jul eller nytår – at statsministeren, hvis han bliver nedstemt, har ret til at udskrive valg, kan man ikke forlange, at vi skal stemme imod regeringen, så den vælter, samtidig med at man kræver, at der ikke bliver valg. Dermed lægger vi helt sagen over i statsministerens egen hånd, og den tryllekunst at klare begge de to ting på én gang er der altså ingen der kan. Vi må også, som hr. Poul Schlüter i sin i øvrigt bemærkelsesværdigt moderate tale her var inde på, respektere valgresultatet.

I begyndelsen af december sagde såvel V som K, at man ikke troede på de 7 pct.s lønstigning efter den lønstoplov, der da forelå, og så sent som i lørdags sagde Arbejdsgiverforeningens formand – jeg citerer her efter Politiken:

»Sandheden er, at de 6–7 pct. i lønstigninger, som regeringen har lagt op til, ikke kan holde. Lønstigningerne til næste år vil blive langt større, fordi der er indbyggede skævheder i loven.«

Nu har regeringen erkendt dette og erkendt, at det efter den nye konstruktion altså bliver 9–10 pct., så kan man godt stadig væk være utilfreds, men man kan ikke sige, at man er blevet chokbehandlet ved de ændringer, som regeringen foretog i søndags aftes. Regeringen har bare realistisk indset, at det første, den kom med, ikke var holdbart.

Må jeg til slut citere, hvad nationalbankdirektør Svend Andersen sagde i Berlingske Tidende i går. Dér siger Svend Andersen:

»at når man fjerner de tre dyrtidsportioner, der ellers var kommet til udbetaling til foråret, er det et afgjort fremskridt. Også fjernelsen af energiudgifterne fra beregningen af reguleringspristallet er et positivt ele-

ment. Reallønsnedgangen til næste år vil utvivlsomt føre til en klar forbedring af handelsbalancen over for udlandet, fordi importen vil falde.«

Når dette er nationalbankdirektørens vurdering af de lovforslag, der ligger her i dag, mener jeg, det er gold obstruktionspolitik at tro, at man kan undvære disse love, for det er stadig væk alternativet efter den 1. januar 1980, hvis der ikke bliver grebet ind i dag, som vi må have for øje. Derfor vil jeg endnu en gang indtrængende anmode de liberale og erhvervsvenlige folketingsmedlemmer her i salen om at tænke sig godt om, før de stemmer imod det, som har fået det her citerede prædikat af nationalbankdirektøren.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Hr. Arne Melchior bad om en kort bemærkning, og han lagde jo selv op til den. Hr. Arne Melchior sagde, at centrum-demokraterne helst ville have plukfisk og måtte spise dagens ret, hvis ikke de kunne få det. Det er jo egentlig det problem, vi står over for. Men jeg skal alligevel sige, at det, centrum-demokraterne tager med dagens ret, er, at de straffer parcelhusejerne ved en omlægning af rentefradragsretten. Ganske vist har centrum-demokraterne selv tilbudt regeringen at stemme for rentefradragsomlægningen, hvis den kunne udskydes til over 15 år, men det er naturligvis ikke noget, der er citeret i offentligheden. Jeg kan se, at hr. Erhard Jakobsen ryster på hovedet, men jeg kan meddele, at det er en besked, jeg fik af hr. Arne Melchior i går aftes.

CD vil straffe landbruget; ganske vist vil de ikke stemme for jordskatten, men de har jo i tilbagemeldingen til regeringen meddelt, at de vil stemme for pakken som helhed, men forbeholdt sig ret til at stemme imod dette. Men det er klart, at regeringen kan få netop disse forslag igennem ad anden vej. Det er den tilbagemelding, den fuldstændig urimelige måde, som centrum-demokraterne forhandler på: de vil ikke stå frem for offentligheden og sige: vi straffer dansk landbrug; vi har markeret det over for regeringen på den måde. Det tør centrum-demokraterne ikke, og det er klart, at regeringschefen, statsministeren, ikke kan udlevere centrum-demo-